

dre kan lave undersøgelser om virkningen af en bestemt europapolitik.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Erling Bonnesen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Tak for svaret. Jeg føler også på grundlag af det svar, jeg har fået nu, at den første tvivl er væk. Så er der en sidste rest, og det er det, der angår finansieringen, men der hørte jeg også på udenrigsministerens fremlæggelse af sagen tidligere i sin tale, at det her kommer til at tage noget tid, og at der formentlig et eller andet sted er en pulje eller en anden måde at ordne det her på, således at der også er en løsning på det.

Dermed vil jeg så spørge for anden gang, om man så ikke i sin helhed føler, at enhver tvivl er fjernet fra det her bord, eller at den i hvert fald er så mikroskopisk, at det er nogle tekniske ting, som kan løses undervejs, og som intet har at gøre med, at linjen skulle være ændret.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der er et eller andet med mig. Når jeg hører en Venstremand sige, at penge ingen rolle spiller, så ved jeg, at der er ugler i mosen.

Det, vi rejser, er selvfølgelig: Kan Folketingets flertal sammen med regeringen undersøge, hvad den ønsker, i forbindelse med virkningerne omkring europapolitikken? Og der synes vi, det er uacceptabelt, hvis et parti skal kunne bremse dette. Dette parti burde i øvrigt selv være interesseret i, at man fik en fair og balanceret kortlægning af de her ting.

Kl. 17.10

Der, hvor jeg tror, der er uenighed mellem os og Venstre, er på spørgsmålet, om man skal vente med at iværksætte undersøgelsen, til traktatagen er afgjort. Der er vores opfattelse den, at vi kan starte med det samme, men vi kan ikke afslutte en sådan undersøgelse med fornuft, før vi kender det endelige resultat af afklaringen af traktatgrundlaget i fremtiden.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ved ikke helt, hvordan man skal reagere, når hr. Svend Auken siger, at ens potentiale er enormt. Jeg går ud fra, at det var ment som en venlighed. Jeg er ikke sikker på, at alle her opfatter det sådan, men jeg vil vælge at tage det sådan.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte Det Radikale Venstres beslutningsforslag af den simple årsag, at det er den lige, direkte vej til at afskaffe de danske forbehold, og vi er tilhængere af de danske forbehold. Det har vi været, siden vi fik dem i 1993, og det vil vi også være fremefter.

Forbehold betyder frihed; frihed til at kunne regulere sine egne forhold; frihed for den omklamrende reguleringsiver, der foregår fra Bruxelles; frihed til at fastsætte regler, som er fornuftigere, end hvad man kan opnå enighed om i EU-sammenhænge. Det er dette Folketings præstationer siden valget i 2001 et klart bevis på.

Et af de allerstørste og bedste resultater, VOK-flertallet har frembragt, er jo netop den stramme udlændingepolitik, den politik, som har et massivt flertal i Folketinget bag sig, et flertal, som oven i købet også omfatter et parti, der godt nok ikke har stemt for lovforslaget her i salen, men som har set, at der er folkelig opbakning og derfor tilslutter sig, nemlig Socialdemokratiet. Så massiv en succes er vores udlændingepolitik.

Det er den udlændingepolitik, som Det Radikale Venstre af helt naturlige årsager – fordi man er uenig i den – ønsker at få slækket på ved at få overført det hele til EU ved at ophæve retsforbeholdet og dermed bringe den danske udlændingepolitik i uoverensstemmelse med EU-retten og igen give EF-Domstolen, Europa-Kommissionen, Ministerrådet og de andre EU-institutioner overmyndigheden over dansk udlændingepolitik, så de kan sige: Danmark, I tager fejl, I må ikke føre en stram udlændingepolitik.

Det er det, som en ophævelse af retsforbeholdet rettelig vil føre til, og det kan vi i Dansk Folkeparti af helt naturlige årsager naturligvis ikke støtte.

Når det kommer til forsvarsforbeholdet, er vi grundlæggende uenige i, at det er en fornuftig politik at få modpoler inden for den vestlige alliance, at skabe modpoler i den vestlige civilisation. Sagen er jo, at det, der er ønsket, er, at man kan føre en politisk modstandskamp, en politisk modpol over for USA, og det er der ikke behov for. Det, der er behov for, er forsoning over Atlanterhavet, ikke modpolskabelse, og det er der-